365R0019

6.3.65 ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ 533/65

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 19/65/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 2ας Μαρτίου 1965

περί ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ κατηγορίες συμφωνιῶν καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τήν συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 87,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς 'Επιτροπῆς(2),

'Εκτιμώντας:

ὅτι εἶναι δυνατόν νά κηρυχθεῖ ἀνεφάρμοστο τό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ὡς πρός ὁρισμένες κατηγορίες συμφωνιῶν καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν, πού πληροῦν τίς προϋποθέσεις οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦνται ἀπό τίς διατάξεις αὐτές·

ὅτι οἱ διατάξεις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 πρέπει νά θεσπισθοῦν μέ κανονισμό βάσει τοῦ ἄρθρου 87·

ὅτι ἐν ὄψει τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ κοινοποιήσεων πού κατατίθενται κατ' ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17(3) πρέπει, γιά νά ἁπλοποιηθεῖ τό ἔργο τῆς 'Επιτροπῆς, νά δύναται νά κηρύσσει μέ κανονισμό τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 ἀνεφάρμοστες ἐπί ὁρισμένων κατηγοριῶν συμφωνιῶν καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν·

ὅτι εἶναι σκόπιμο νά προσδιορισθοῦν οἱ προϋποθέσεις ὑπό τίς ὁποῖες ἡ 'Επιτροπή θά δύναται νά ἀσκήσει αὐτή τήν ἐξουσία σέ στενή καί διαρκή ἐπαφή μέ τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν, ὅταν θά ἔχει ἀποκτηθεῖ ἱκανοποιητική ἐμπειρία βάσει ἀτομικῶν ἀποφάσεων καί θά εἶναι δυνατόν νά ὁρισθοῦν οἱ κατηγορίες συμφωνιῶν καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν γιά τίς ὁποῖες θά δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3·

ὅτι ἡ 'Επιτροπή ἐπεσήμανε μέ τίς ἐνέργειές της, ἰδίως μέ τόν κανονισμό ἀριθ. 153(4), ὅτι ἡ μείωση τῶν διαδικασιῶν οἱ ὁποῖες προβλέπονται ἀπό τόν κανονισμό ἀριθ. 17 δέν δύναται νά ἀντιμετωπισθεῖ γιά ὁρισμένες κατηγορίες συμφωνιῶν ἤ ἐναρμονισμένων πρακτικῶν ἰδιαιτέρως ἱκανῶν νά νοθεύσουν τόν ἀνταγωνισμό στήν κοινή ἀγορά·

ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, ἡ 'Επιτροπή δύναται νά ὁρίσει ὅτι ἀπόφαση ἡ ὁποία ἔχει ληφθεῖ σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης, ἔχει ἀναδρομική ἰσχύ· ὅτι εἶναι σκόπιμο νά ἔχει ἐπίσης ἡ 'Επιτροπή τήν δυνατότητα νά θεσπίζει διά κανονισμοῦ διατάξεις μέ ἀνάλογα ἀποτελέσματα·

ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές δύνανται νά ἐξαιρεθοῦν ἀπό τήν ἀπαγόρευση μέ ἀπόφαση τῆς 'Επιτροπῆς, ἰδίως ἄν τροποποιηθοῦν κατά τρόπο ὥστε νά πληροῦν τίς προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 84 παράγραφος 3· ὅτι εἶναι σκόπιμο νά ἔχει ἡ 'Επιτροπή τήν δυνατότητα νά παραχωρήσει μέ κανονισμό τό ἴδιο προνόμιο στίς συμφωνίες καί τίς ἐναρμονισμένες πρακτικές, ἄν τροποποιοῦνται κατά τρόπο ὥστε νά ὑπάγονται σέ μία κατηγορία ἡ ὁποία ἔχει ὁρισθεῖ ἀπό κανονισμό ἐξαιρέσεως·

ὅτι δέν εἶναι δυνατό νά ὑπάρξει ἐξαίρεση ἄν δέν συντρέχουν οἱ προϋποθέσεις πού περιέχονται στό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 ὅτι ἡ 'Επιτροπή πρέπει νά ἔχει τήν δυνατότητα νά καθορίζει μέ ἀπόφαση τούς ὅρους πού θά πρέπει νά πληροῖ μία συμφωνία ἤ μία ἐναρμονισμένη πρακτική, ἡ ὁποία κάτω ἀπό εἰδικές συνθῆκες, ἐμφανίζει ὁρισμένα ἀποτελέσματα ἀσυμβίβαστα πρός τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3,

(1) ΕΕ ἀριθ. 81 τῆς 27.5.1964, σ. 1275/64.
(2) ΕΕ ἀριθ. 197 τῆς 30.11.1964, σ. 3320/64.
(3) ΕΕ ἀριθ. 13 τῆς 21.2.1962, σ. 204/62 (κανονισμός ἀριθ. 17 ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τόν κανονισμό ἀριθ. 59 – ΕΕ 58, τῆς 10.7.1962, σ. 1655/62 – καί ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 118/63 – ΕΕ ἀριθ. 162, 7.11.1963, σ. 2696/63).
(4) ΕΕ ἀριθ. 139 τῆς 24.12.1962, σ. 2918/62.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 τοῦ Συμβουλίου, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά κηρύξει, διά κανονισμοῦ καί σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης, τό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 ἀνεφάρμοστο ἐπί κατηγοριῶν συμφωνιῶν στίς ὁποῖες συμμετέχουν μόνο δύο ἐπιχειρήσεις καί:

α) — στίς ὁποῖες ἡ μία ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση ἔναντι τῆς ἄλλης νά διαθέτει ὁρισμένα προϊόντα μόνο σ' αὐτή μέ σκοπό τήν μεταπώληση ἐντός ὁρισμένου τμήματος τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, ἤ

— στίς ὁποῖες ἡ μία ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση ἔναντι τῆς ἄλλης νά προμηθεύεται ὁρισμένα προϊόντα μόνο ἀπό αὐτή, μέ σκοπό τήν μεταπώληση, ἤ

— στίς ὁποῖες οἱ δύο ἐπιχειρήσεις ἔχουν ἀναλάβει ἑκατέρωθεν ὑποχρέωση ἀποκλειστικῆς διαθέσεως καί προμηθείας ὑπό τήν ἔννοια τῶν προηγουμένων περιπτώσεων, μέ σκοπό τήν μεταπώληση·

β) περιέχουν περιορισμούς πού ἔχουν ἐπιβληθεῖ σχετικά μέ τήν κτήση ἤ τήν ἄσκηση δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας – ἰδίως διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας, προτύπων χρήσεως, σχεδίων ἤ σημάτων – ἤ μέ δικαιώματα πού ἀπορρέουν ἀπό συμβάσεις μέ τίς ὁποῖες μεταβιβάζονται μέθοδοι κατασκευῆς ἤ ἐκχωρεῖται δικαίωμα ἐφαρμογῆς τους ἤ γνώσεις σχετικές μέ τήν χρήση καί τήν ἐφαρμογή βιομηχανικῆς τεχνικῆς.

2. Ὁ κανονισμός πρέπει νά περιλαμβάνει ὁρισμό τῶν κατηγοριῶν τῶν συμφωνιῶν στίς ὁποῖες ἐφαρμόζεται καί νά προσδιορίζει ἰδίως:

α) τούς περιορισμούς ἤ τίς διατάξεις πού δέν ἐπιτρέπεται νά περιλαμβάνονται στίς συμφωνίες·

β) τίς διατάξεις πού πρέπει νά περιλαμβάνονται στίς συμφωνίες ἤ τούς ἄλλους ὅρους πού ὀφείλουν νά πληροῦν.

3. Οἱ παράγραφοι 1 καί 2 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία ἐπί κατηγοριῶν ἐναρμονισμένων πρακτικῶν στίς ὁποῖες συμμετέχουν δύο μόνο ἐπιχειρήσεις.

Ἄρθρο 2

1. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 1 ἐκδίδεται κανονισμός γιά περιορισμένη χρονική περίοδο.

2. Δύναται νά καταργηθεῖ ἤ νά τροποποιηθεῖ ἄν οἱ περιστάσεις μεταβληθοῦν ὡς πρός ἕνα στοιχεῖο πού ὑπῆρξε οὐσιῶδες γιά τήν ἔκδοσή του. Στήν περίπτωση αὐτή προβλέπεται περίοδος προσαρμογῆς γιά τίς συμφωνίες καί τίς ἐναρμονισμένες πρακτικές πού διέπονται ἀπό τόν προηγούμενο κανονισμό.

Ἄρθρο 3

Ὁ ἐκδιδόμενος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 κανονισμός δύναται νά ὁρίζει ὅτι ἐφαρμόζεται ἀναδρομικά ἐπί τῶν συμφωνιῶν καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν οἱ ὁποῖες, κατά τήν ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του, θά ἦταν δυνατό νά τύχουν ἀποφάσεως μέ ἀναδρομική ἰσχύ κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17.

Ἄρθρο 4

1. Ὁ ἐκδιδόμενος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 κανονισμός δύναται νά ὁρίζει ὅτι ἡ ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης δέν ἐφαρμόζεται, γιά συγκεκριμένη χρονική περίοδο πού καθορίζεται ἀπό τόν κανονισμό, ἐπί συμφωνιῶν καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν πού ὑπῆρχαν τήν 13η Μαρτίου 1962 καί οἱ ὁποῖες δέν πληροῦν τίς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3:

— ἄν τροποποιηθοῦν ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τοῦ κανονισμοῦ, κατά τέτοιο τρόπο ὥστε νά ἀνταποκρίνονται στίς προϋποθέσεις αὐτές σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, καί

— ἄν οἱ τροποποιήσεις κοινοποιηθοῦν στήν Ἐπιτροπή ἐντός τῆς προθεσμίας πού ὁρίζει ὁ κανονισμός.

2. Ἡ παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται στίς συμφωνίες καί ἐναρμονισμένες πρακτικές, κατά τό ἄρθρο 5 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, πού ἔπρεπε νά κοινοποιηθοῦν πρίν ἀπό τήν 1η Φεβρουαρίου 1963, μόνον ἐφ' ὅσον ἔχουν κοινοποιηθεῖ πρίν ἀπό αὐτή τήν ἡμερομηνία.

3. Ἐπίκληση τῶν διατάξεων πού θεσπίζονται δυνάμει τῆς παραγράφου 1 δέν εἶναι δυνατή στίς ὑποθέσεις πού ἐκκρεμοδικοῦν κατά τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος κανονισμοῦ ἐκδιδομένου κατά τό ἄρθρο 1· ὁμοίως ἐπίκλησή τους δέν εἶναι δυνατή ὡς βάση ἀξιώσεων ἀποζημιώσεως ἔναντι τρίτων.

Ἄρθρο 5

Πρό τῆς ἐκδόσεως τοῦ κανονισμοῦ, ἡ Ἐπιτροπή δημοσιεύει τό σχέδιό του καί καλεῖ ὅλα τά ἐνδιαφερόμενα μέρη νά τῆς γνωστοποιήσουν τίς παρατηρήσεις τους ἐντός προθεσμίας πού ἡ ἴδια τάσσει καί πού δέν δύναται νά εἶναι μικροτέρα τοῦ ἑνός μηνός.

Ἄρθρο 6

1. Ἡ Ἐπιτροπή ζητεῖ τή γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί Συμπράξεων καί Δεσποζουσῶν Θέσεων,

α) πρίν νά δημοσιεύσει σχέδιο κανονισμοῦ·

β) πρίν νά ἐκδώσει κανονισμό.

2. Οἱ παράγραφοι 5 καί 6 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 περί παροχῆς γνώμης τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία ὑπό τήν ἔννοια ὅτι οἱ κοινές συνεδριάσεις μέ τήν Ἐπιτροπή γίνονται τό ἐνωρίτερο ἕνα μήνα μετά τήν ἀποστολή τῆς σχετικῆς προσκλήσεως.

Ἄρθρο 7

Ἄν ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώσει αὐτεπαγγέλτως ἤ κατόπιν αἰτήσεως Κράτους μέλους ἤ προσώπων ἤ ἑνώσεων προσώπων πού ἐπικαλοῦνται ἔννομο συμφέρον ὅτι, σέ συγκεκριμένη περίπτωση, συμφωνίες ἤ ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἐμπίπτουν στό πεδίο ἐφαρμογῆς κανονισμοῦ ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1, ἔχουν παραλλήλως συνέπειες ἀσυμβίβαστες μέ τίς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης, δύναται νά ἄρει τό εὐεργέτημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ ἐκδίδοντας ἀπόφαση, κατά τά ἄρθρα 6 καί 8 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, χωρίς νά εἶναι ἀναγκαία ἡ κοινοποίηση ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17.

Ἄρθρο 8

Ἡ Ἐπιτροπή διαβιβάζει στό Συμβούλιο, πρό τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1970, πρόταση κανονισμοῦ, πού ἀποβλέπει νά ἐπιφέρει στόν παρόντα κανονισμό τίς τροποποιήσεις, οἱ ὁποῖες θά θεωρηθοῦν ἀναγκαῖες ἀπό τήν μέχρι τότε ἐμπειρία.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι ὑποχρεωτικός ὡς πρός ὅλα του τά μέρη καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 2 Μαρτίου 1965.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. COUVE DE MURVILLE